

1. Szí-ve-m sze-rint kí - vá-nom U - tol - só ó - rá - mat,
Mert nyo-mo-rú-ság, bá-nat E-mész-ti na-po-mat.

Meg-vál - ni kész va-gyok már, Vár-ván én jus - so - mat,

Me-lyet Jé - zus meg-szer-zett Mint fő ju - tal - ma - mat.

2. A büntől és haláltól / Megváltál engemet,
Ó, Jézus, véred árán / Megszerzed üdvömet.
Nem rettent már halálom, / Sem semmi félelem;
Nyugalmamat tebenned, / Megváltóm, megielem.
3. A kedvére élőnek / Keserű a halál,
De én várom nyugodtan, / Ha jó, készen talál.
Jól tudom, fenn a mennyben / Lesz dicsőbb életem,
Így hát még a halál is / Csak nyereség nekem.
4. Ez a világ magához / Ám vonja szívemet,
Bár ígérjen bőséggel / Elmúló kincseket,
Nem ejthet törbe engem / Már semmi földi jó:
Megáll az Úr ígéje, / Más minden elmúló.
5. Elválni kedvesinktől / Fájdalmas és nehéz,
De szívem szent reménnyel / A jövődbe néz.
Jézus, én bizodalمام, / Hiszem, hogy egy napon
Szerettime a mennyben / Újra megláthatom.
6. El nem bocsátlak többé, / Nem hagyjak, Jézusom,
Te vagy üdvöm, reményem, / Én csak benned bízom.
Szent karod támogasson / A végső harcon át,
Hogy elvegyem kezedből / Az égi koronát.